

פרשת בהעלותך < 158 < ט"ו סיון התשע"ג

גילוי דעת

נִאֲסָפוּ אֶת-הַשָּׁלֹחַ... (במדבר י"א, ל"ב)

לצאת מהחממה

רות גוטל על הצורך לתת
לילדים לצאת לעצמאות

יש חיים לאחר הפוליטיקה

ראיון ראשון 'אחד על אחד' עם
נשיא אוניברסיטת בר אילן הנכנס
הרב פרופ' דניאל הרשקוביץ

בין שמרנות לפתיחות

ח"כ מרדכי - מוטי יוגב על
המורכבות בעולם הדתי לאומי

אבי קנטרוביץ | מנכ"ל תנועה כהלכה
מסתובב בדרכים

שמירת... מרחק

ב"מלחמת הקיום על הכביש" - חובה עלינו לשמור על רווח בין כלי הרכב. המרחק צריך להיות סביר, יש לאפשר עצירה בכל עת ולהימנע מתאונה. לפי החוק אסור שהרווח יהיה קטן מהמרחק אותו עובר הרכב בשנייה אחת במהירות נסיעתו. אך במציאות, הרווח בין כלי הרכב צריך להבטיח זרימת תנועה חופשית, לאפשר לנהג שעוקף להיכנס לרווח זה ללא סיכון, ולאפשר נהיגה קלה ונינוחה. כל אלה מחייבים רווח גדול יותר ולרוב זה אפשרי וקל.

זמן תגובה הוא:

פרק הזמן העובר מהרגע שבו ראה הנהג מצב חדש המצריך תגובה, ועד לרגע שבו הגיב. הדבר תלוי במצב הנהג ובמצב התאורה. בנהיגה, זמן התגובה מתבטא במרחק שעובר הרכב בזמן זה והוא נקרא מרחק התגובה.

מרחק בלימה הוא:

המרחק שהרכב עובר מהפעלת הבלמים ועד לעצירה. מרחק זה מתארך בהתאם למצב הרכב והכביש.

כיצד מודדים את ה"מרחק הסביר" שאלי מותכוון החוק?

השיטה המקובלת היא "שיטת שתי השניות" - שיטה זו מבוססת על כך שהמרחק שעליו יש לשמור הוא המרחק שעוברים ברכב בזמן של שתי שניות לפחות. כאשר הרכב שלפנים עובר עצם קבוע לצד הדרך (שלט, עמוד או עץ) מתחילים בספירה: עשרים ואחת, עשרים ושתיים, אם בתום הספירה עוד לא הגענו אל העצם הנבחר - הרווח מצוין. אם הגענו לעצם לפני תום הספירה - הרווח קצר ומסוכן.

אין צורך לנהוג ולספור תמיד. עם הזמן אומדן הרווח הנכון הופך להיות "טבעי בדמנו". למרות זאת כדאי מפעם לפעם למדוד את הרווח בשיטת הספירה "עשרים ואחת, עשרים ושתיים".

לשמירת מרחק מהרכב שלפנים יתרונות רבים, נוסף על מניעת הפגיעה בו, כגון: < הנהג נוהג ברוגע > בלאי הצמיגים והבלמים קטן < חוסכים בדלק > שדה הראיה גדול ורחב יותר < נמנעים מטלטול הנוסעים והחפצים שברכב בזמן הבלימה > יכולים לצאת לעקיפה בצורה בטוחה יותר < הרכב העוקף יכול לחזור אל הנתיב הימני בבטחה > מתרחקים מחפצים שעלולים ליפול מהרכב שלפנים < השמשה הקדמית לא תתלכלך ותפגע.

נקפיד לשמור מרחק סביר ונרוויח יותר זמן ומרחק לתגובה נכונה

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של תנועה כהלכה

מסובסדות ע"י קרן אביה: 054-4836343, 09-7745758

לרפואת אלעד צפרי בן דנה, רותם ישי בן אחינועם והתניוקת אדל בת אדווה

המערכת:

נשות הכותל וההתרחס

פרשת "נשות הכותל" ממאנת לגווע, להיפך באופן מסוים היא אף צוברת תאוצה. ברמה האישית אין לי בעיה שאישה החפצה בהנחת תפילין ובהתעטפות בטלית תעשה זאת להנאתה. הבעיה במקרה של 'נשות הכותל', שהן הפכו את רצונותיהן הפרטיות לקרדום כדי לנגח את הממסד הדתי-אורתודוקסי. כל מטרתן של נשות הכותל הוא להצית אש בשדה קוצים. כל המהלך שהן מובילות נעשה באופן מופנך ומתור. מעניין שבמהלך 65 שנות קיומה של מדינת ישראל. לא היה לחץ וצורך בהפגנת "פמיניסטיות דתית". הרי מקובל בציבורינו שכל אישה ואישה יעשו את שליבם חפץ ובלבד שהדבר אינו פוגע בזולת. במהלך הזה של נשות הכותל יש פגיעה בציבור גדול וחשוב, שהתפילה האורתודוקסית היא מרכיב חשוב באורח חייו ואמונתו, ויש רצון לעורר פרובוקציה הפוגעת בציפור הנפש של היהדות האורתודוקסית על גווניה. חברות הכנסת המכובדות מיכל רוזין (מר"צ), תמר זנדברג (מר"צ) וסתי שפיר (עבודה) הצטרפו למחאה הדתית אף על פי שהן רחוקות ממנה שנות אור. הן הצטרפו כדי לעשות 'כותרות' שיגררו אחריהן מאבק כנגד הדתיים האורתודוקסיים...

יש לי התחושה שאם לא היו מצלמות ברחבת הכותל ואנשים לא היו מתחייסים לכל התופעה היו ברצינות היא הייתה נעלמת מן העולם. אם הדבר היה בנפשו הן היו נלחמות להתפלל גם על הר הבית... פתאום כל אנשי הרוח והשמאל תומכים ונעמדים לצד נשות הכותל. איפה הייתם עד עכשיו? ומתי ביקרתם לאחרונה בכותל? הכל זיוף אחד גדול!

המשפט "חס גורר יחס" שהילדים מרבים להשתמש בו מתאים למצב הקיים כמו כפפה ליד. אם נשות הכותל ימשיכו בקו שהן תוות אז מן הסתם, הן יקבלו תגובה מצד הדתיים האורתודוקסיים. אז ייווצר מעגל אין-סופי שיגרור אחרי מאבק מיותר העלול להתרחב למימדים שאף אחד לא מעוניין בו. רק השבוע ריססו אלמונים כתובות שטנה "תג תורה" על אחד מקירות ביתה של אחת מ'נשות הכותל'. על כולנו, בעיקר הדתיים שבינינו, לגנות את מעשה הבריונות ולצאת בפומבי כנגד מעשים פחדניים מהסוג הזה. הצעתי הפשוטה - פשוט להתעלם, לא להתחייס לפרובוקציות וכך לתת לאבק לשקוע... ברגע שנאמץ את הגישה הזו התופעה השולית והקיקיונית הזו תימוג בע"ה מן העולם. יהי רצון שהקב"ה ישמע קול תפילותינו ועם ישראל יתאחד ברחבת הכותל כאיש אחד בלב אחד (נשים וגברים משני עברי המחיצה...).

נבו כץ

הוצאה לאור: קרן אביה | **לפרסום, למודעות ולהנצחות:** ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com
הפקה ופרסומות: פרסומי ישראל | **עורך:** נבו כץ | **עליונות:** יעלביט הלחמי | **עיצוב:** תמי כהן ואביטל ירושלמי | **מחיר:** 4 שקלים | **חברת:** סטילסטיק
תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד. אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות. נא לא לקרוא בשעת התפילה נא לשמור על קדושת הגיליון. כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
יחשלים: 6:56	יחשלים: 8:16
תל אביב: 7:14	תל אביב: 8:18
חיפה: 7:08	חיפה: 8:19

בישיבת צביה אילת מתכוננים לגיוס לצה"ל

במסגרת קורס הכנה לצה"ל שהתקיים במשך שלושה חודשים בישיבה, התכוננו תלמידי השמינית לגיוס לצה"ל.

במהלך הקורס התלמידים יצאו פעמיים בשבוע לפעילות פיזית וערכית בשעות הערב במסגרתה התאמנו על כשר קרבי- ריצות, תרגילי כוח, קרב מגע, מסעות אלונקה ועוד. להכנה הפיזית הצטרפה גם הכנה ערכית שכללה דיונים ושיחות מעמיקות על מהות הלוחם הישראלי, סיפורי מורשת קרב, שיחות על ערכים בקרב ובשירות ועל מהותו של צבא ההגנה לישראל. רכז הקורס היה הרב אביחי עזון הר"מ של השמינית.

בנוסף לכושר הרגלי שעשו התלמידים, כיאה למי שלומדים באילת התלמידים התאמנו גם בכושר ימי כגון שייט מפרשיות, ספורט ימי ויום מרוכז עם ארגון ידידים. ציטוט הרב שמואל- "הגיבוש מאפשר לתלמידים לגלות כוחות שקיימים בתוכם שאינם מכירים. המהלך הזה מאפשר להם להפגש עם עצמם ועם כוחותיהם ולדעת שהם יכולים להיות שייכים לדברים גדולים. במסגרת הרצון העירוני באילת להעלות את אחוז היוצאים לקצונה מהעיר. כך הנוער שלנו נחשף מגיל צעיר לחשיבות השירות המשמעותי בצבא ובתוך כך קצונה" ציין ראש הישיבה הרב שמואל שפירא

גילוי חדש

להתחבר להצלחה

יום פתוח

יתקיים אי"ה ביום חמישי הקרוב,
כ"א בסיוון תשע"ג (30.5.13), בשעה 17:00

במכון טל קמפוס בנות

רחוב בית הדפוס 7
גבעת שאול, ירושלים

במכון לב קמפוס בנימ

רחוב הוועד הלאומי 21
גבעת מרדכי, ירושלים

מהרו להירשם והבטיחו מקומכם ללימודי תואר ראשון בחוגים הבאים:

- לימודי בית מדרש / מדרשה
- לימודים בקמפוסים נפרדים
- שכר לימוד אוניברסיטאי
- מעבדות מתקדמות
- מערך מלגות רחב
- יחס אישי ותומך
- סיוע בהשמה בעבודה

מנהל עסקים BA

- חשבונאות ומערכות מידע
- ניהול ושיווק טכנולוגיה

מדעי החיים והבריאות

- סיעוד BSN*
- ביו-אינפורמטיקה BSc* (חדש)
- מכינה קדם אקדמית

הנדסה ומדעי המחשב BSc

- הנדסת אלקטרו-אופטיקה
- הנדסת אלקטרוניקה
- הנדסת מערכות תקשורת
- הנדסת תוכנה
- מדעי המחשב
- הנדסת תעשייה וניהול

תואר שני: ■ הנדסת מערכות מתוקשבות MSc ■ מנהל עסקים MBA

* במקום טל בלבד

שיזכרו אותי, והוא יתרום וישוב בתשובה. מה אנו למדים מכך לדורנו? לפעמים אדם יכול ליפול לייאוש כשהוא רואה מעידות קשות בהנהגת המדינה, במערכת החינוך, בהתנהגות החברה ועוד. מי שלא מאמין בחוסנו הפנימי של עם ישראל, עלול ליפול ח"ו בחולשת הדעת ולחשוב שכך יהיה לעולם, ומי יודע לאן עוד עתידים אנו להידרדר. לכן באה התורה האלוהית לרמוז לנו, שמעידתם ונפילתם של ישראל הן תופעות זמניות וחולפות. אנו מאמינים שהקב"ה בחר בעם ישראל שבשורשו הוא טוב. חטאיו ונפילותיו של עם ישראל מושפעים מגורמים חיצוניים - מאומות העולם, ויש חלשים בבני עמנו שנגררים אחר פיתויים אלו, אך לבסוף הם עתידים להתיישר, כמו שהאות נ' ההפוכה היא במצב לא טבעי שלא יכול להמשך לעולם. התורה עצמה הבטיחה שעם ישראל ישוב בתשובה, והרמב"ם כתב זאת להלכה בהלכות תשובה, ומה שהרמב"ם מביא להלכה - כך יהיה. לכן אל ייפול לב המאמין, גם אם הוא רואה חולשות גדולות. ההתעלות תבוא מהציבור למטה, ועם ישראל יתעורר ויכיר את ערכו, יכיר בקישורו לארצו, ומתוך כך גם יבוא להכרת אלוהי ישראל ולדבקות בתורת ישראל. יהי רצון שמהלכים אלו יבואו במידת הרחמים ולא במידת הדין, ונזכה לכך בקרוב בימינו, אמן ■

שכל אחד אוכל בשעה אחרת ומזון אחר שנותן לו את החיות. במזמור זה אין פסוק המתחיל באות נ', מפני שהיא מסמלת את נפילתו של עם ישראל, כפי שכתוב בנביא "נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל". זה ההסבר גם לנוני"ן ההפוכים. הנפילה, הגלות, המצב הקשה שבו עם ישראל נמצא, הם

מי שלא מאמין בחוסנו הפנימי של עם ישראל, עלול ליפול ח"ו בחולשת הדעת ולחשוב שכך יהיה לעולם, ומי יודע לאן עוד עתידים אנו להידרדר

מצבים זמניים וחולפים. אנחנו מאמינים שהתחילה הגאולה השלישית ועם ישראל חוזר לארצו. כל דבר שאינו במקומו הטבעי, מוכרח בסופו של דבר להתיישר ולהתייצב במקומו. התורה רמזה לנו שנפילתם של ישראל, כמו שהיה בלכתם במדבר ובמשך הדורות, אינו מצב טבעי שיישאר לנצח, אלא עם ישראל יספוג את הייסורים

פרשתנו עוסקת בתיאור מהלכי עם ישראל במדבר, ומתמקדת בשנה השנייה לצאתם מארץ מצרים. בשנה זו החל המסע הראשון לכוון ארץ ישראל בכ' לחודש אייר. לפני כל מסע היה משה רבנו אומר "קומה ה' ויפוצו אויבך וכו'", וכשנחו אמר "שובה ה' רבבות אלפי ישראל".

חז"ל אומרים ששני פסוקים אלו, "ויהי בנסוע הארון" ו"ובנחה יאמר", לא כתובים במקום שבו הם היו צריכים להיכתב, שהרי לפני כן כתוב בפרשה "ויסעו מהר ה' דרך שלשת ימים". דבר נוסף המיוחד בפסוקים אלו, שהם מתווחמים בספר התורה באמצעות נ' הפוכה. לומר שאין זה מקומה של הפרשה, אלא שנכתבה כאן כדי להפסיק בין פורענות לפורענות, שלא תהיינה שתי פורעניות סמוכות בתורה, ולא יראה כאילו עם ישראל נשתרש בחטא. יש מחלוקת בין הראשונים מהן שתי הפורעניות, אך לכל שיטה כדאית לה היו כאן חולשות.

נשאלת השאלה: מדוע התורה השתמשה דווקא באותיות נ' הפוכות? ניתן להסביר זאת על פי מאמר במסכת ברכות: בכל יום אנו אומרים שלוש פעמים "אשרי", מזמור שבנוי לפי סדר הא"ב, ומורה על החוקיות שישנה בעולם. שלוש פעמים אנו אומרים את הפסוק "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון" המראה שההשגחה האלוהית מספקת מזון למיליארדי נבראים בכל העולם כולו, אע"פ

מן בטעם חזיר

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

סובר שכאשר צריך לקיים מצווה באכילה לא די בהרגשת הטעם אלא יש צורך באכילת גוף הדבר (ראה "מקראי קודש" לרב פרנק, פסח ח"ב, סימן י"ב). אך יש אומרים (ע"פ התוספות חולין פח.) שבזמן שהיו ישראל במדבר היו זורעים ומצמיח מנחות שבמשכן כיצד הקריבו? בעל "נחל קדומים" (שמות מ"ג כ"ג) הביא מרבנו אפרים שעשו מהמן עיסה וממנה הקריבו למנחות וללחם הפנים. את היין לנסכים הביאו מאזור עין גדי (תרגום שרה"ר). נעבור לשבת: מהו בעצם האיסור ללקוט מן בשבת, שבגללו היה צורך לתת מנה כפולה ביום שיש? לא עדיף לאכול מן טרי לכבוד שבת? הספורנו אומר שזהו איסור תולש. מהרמב"ם משמע שהאיסור הוא איסור תחומין, וכאשר דן על איסור תחומין מביא ראיה מהפסוקים על המן (ראה רמב"ם הלכות שבת, כ"ז, א') וב"מרכבת המשנה" כתב שהוא איסור נולד.

קידוש כיצד עשוי? שהרי אין לא היה להם? ולקנות יין מתגרי אומות העולם אסור. (אם כך כיצד נכנסו שתי יין למשכן?) מהיכן היה להם יין? אולי עשו קידוש על חלות מחיטים שקנו מהתגרים, שאלה דומה שאל בעל "שפתי צדק" על רשב"י במערה ומתוך שאולי בחרובים היה את כל הטעמים כמו במן. עד כאן מהמעט על הלכות המן. כמו תמיד אני מחכה לתשובות שלכם. pvpuah@gmail.com ■

חושב שלא. הזכות שקיבלו את המן נבעה מהשרות של אברהם אבינו לאורחיו ללא שליח, כך שילם הקב"ה לבניו שהוא נתן בעצמו את המן. ע"כ כל אחד צריך ללקוט בעצמו כמצוות הבאת ביכורים. ויש להוסיף לפי מה שכתבנו, שהשליח לא יכול לראותו מכיוון שהיה מכוסה.

כיוון שהיו יכולים לבקש לטעום במן כל טעם שרוצים, האם מותר לאדם לבקש להרגיש במן טעם חזיר?

כיצד יצאו ידי חובת מצה בפסח? האבן עזרא (שמות י"ב, י"ז) כתב שאכן במדבר לא אכלו מצות כיוון שלא היה להם. יש האומרים שכמו שיוצאים ידי חובת מצה מחיטים שגדלו בעציץ שאינו נקוב כך יצאו ידי חובת מצה באוכל ניסי זה. אך הריטב"א לא קיבל זאת וכתב שמצה צריכה להיות דווקא מחמשת מיני הדגן. ולכן הוא סובר (ע"פ יומא עה:) שהם קנו קמח מתגרי אומות העולם (לא נכנס לשאלה של מצה שמורה). אכן, החת"ס

מספרים על הרב הקדוש רמ"מ מרימנוב שהיה דורש במשך עשרים ושתיים שנה את כל דרשותיו על פרשת המן, והמשיך בזה שפע רב לעולם. אנו ננסה לתרום את חלקנו השבוע.

בשנה שעברה הבאנו את הסברות השונות מה ברכו על המן, ודיברנו על כך שהמן שימש "צדיקומטר" - לפי מיקומו יכלו לדעת את רמת צדיקותו של האדם. נשאלת השאלה, כיצד זה שהרשעים לא לקחו את המן של שכנם הצדיק שהיה מונח סמוך לפתח הבית? יש אומרים שכיוון שהמן היה מכוסה בטל, רק האדם עצמו ראה מה יש מתחתיו.

הפעם נשאל כמה שאלות פרקטיות לגבי המן במדבר. והשאלה הראשונה: כיוון שהיו יכולים לבקש לטעום במן כל טעם שרוצים, האם מותר לאדם לבקש להרגיש במן טעם חזיר? לכאורה, מה האיסור בדבר? הרי הקב"ה ברא את מח דג השיבוטא כטעמו של החזיר (חולין ק"ט:). כדי שהמעוניינים יוכלו לטעום טעם חזיר. (ראה גם "חומת אנך" לחיד"א) אך יש שאינם סוברים כן, והביאו ראיה מבקשת העם: "מי יאכילנו בשר" הרי יכלו לבקש את טעם הבשר במן. הברדצ'בר משער שהם רצו את טעם הבשר הלא כשר שאכלו במצרים שכעת אסור להם לבקשו.

אדם קם בבוקר ולא בדיוק מתחשק לו לצאת כרגע לאסוף את המן היום, האם מותר לו למנות שליח ללקוט עבורו את המן? מחבר הספר "צנצנת המן"

מפעל הפיס שמח להזמין אתכם זו השנה השנייה להשתתף בתחרות חיבורים תורניים נושאת פרסים **בנושא: ערכות הדדית בהלכה**

החיבורים שיעלו לשלב הגמר יבדקו אצל חברי ועדת השיפוט הרבנים הגאונים שליט"א:
הרב חיים סבתו שליט"א מראשי ישיבת מעלה אדומים
הרב יגאל לרר שליט"א חבר ביה"ד הרבני בפתח תקווה
הרב רא"ם הכהן שליט"א ראש ישיבת עתניאל
הרב יעקב אריאל שליט"א הרב הראשי לרמת גן
הרב זלמן מלמד שליט"א ראש ישיבת בית אל
הרב מרדכי גרינברג שליט"א ראש ישיבת כרם ביבנה
הרב יעקב שפירא שליט"א ראש ישיבת מרכז הרב

פרס ראשון - 20,000 ₪ והוצאה לאור + הפצת ספר חידושי תורה של הזוכה

פרס רביעי עד עשירי
כרטיס ספר לקניית ספרים
בשווי 1,000 ₪

פרס שלישי - 5,000 ₪

פרס שני - 10,000 ₪

לפרטים: *כתיבה (57532)*

ההרשמה לתחרות באמצעות טפסים המחולקים בנקודות המכירה של מפעל הפיס וברשת "אור החיים".
מועד אחרון לשליחת החיבורים: ב' באלול תשע"ג (8.8.13).
כתובת למשלוח תד. 36160 ירושלים.

חברות רשת "אור החיים": ירושלים • בית שמש • ביתר • נתיבות • מודיעין עלית • אלעד • אשדוד • בני ברק • פתח תקווה

מפעל הפיס. דברים טובים מתחילים כאן

ניתן לעיין בתקנון התחרות בנקודות המכירה של מפעל הפיס וברשת חנויות "אור החיים"

שאלה

בזמן הלימודים שלי ושל אשתי, הוריי הציעו לנו לגור בדירה שלהם בקומה מעליהם. מאז עברו כמה שנים וזו עבורנו עזרה כלכלית נכבדה. אבל יש ויכוח ביני לבין אשתי. לדעתי היא לא מספיק מכבדת אותם. ואני אומר לה שהם הורים טובים שעוזרים לנו, וצריך להבין שלפעמים יש להם זכות להביע את דעתם במה שנוגע לנו.

תשובה

התורה מצווה אותנו: "ועשיית הישר והטוב". כאמירה פשוטה, אנו יכולים ללמוד מכך ללכת בדרך ישרה. דרך זו תביא לנו גם את הטוב. כאשר אנו הולכים בדרך ישרה, כל מעגלי החיים שלנו זורמים בדרך זו, ומתוך כך הכול שמח ומאיר. טעות בדרך גורמת לנו לשרשרת של טעויות בתחומים רבים של חיינו. לכן אמרו חכמים שמצווה גוררת מצווה, וחלילה, עברה גוררת עברה. בשאלתך התמקדת בנושא המתיחות שבינך לבין אשתי. אבל לא בכך שורש הבעיה. זו רק התוצאה הכמעט הכרחית לפגם הקודם. לכן צריך ליישר את ראשית הדרך, כדי לתקן את המצב בינכם. מגורים בסמוך להורים, יכולים להיות חיוביים ביחס לילדים, רק בתנאי שביניהם קיימת מערכת יחסים של מבוגרים, כשווים אל שווים, לא חלילה לבטל את מצוות הבנים כלפי הוריהם, אלא יחס בלב, בחשיבה. ההורים מכירים שבניהם כבר בגרו, ויש להם את הכוח והרצון לנהל את חייהם בעצמם. וגם הילדים מרגישים חזקים ועצמאיים. כך מתפתח כבוד הדדי: ההורים מכבדים את התנהלותם של

בניהם, גם אם התנהלות זו אינה בדיוק לרוחם של ההורים. והילדים מכבדים את ההורים על כך שהם מאפשרים להם להתנהל בדרך בה בחרו. עצמאותה

אתה מרגיש משועבד מבחינה כלכלית להורים, ואינך מעלה על דעתך לעבור לדירה אחרת אפילו בשכירות, ובכך להפסיק את התלות בהורים.

של משפחת הילדים היא תנאי להתפתחות בריאה של המשפחה. גם התורה מפרשת ואומרת: על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו, ודבק באשתו. עזיבת האב והאם פירושה השתחררות מהתלות בהורים. רק כך מסוגל הבעל לדבוק באשתו, כלומר להקים עמה בית חדש.

ומה אצלכם? מאותו זמן שבו אתה ואשתך למדתם והחלטתם לקבל את הצעת ההורים למגורים בדירתם, בו ברגע למעשה נעשיתם משועבדים להם. ומכאן המתח שבינך לבין אשתי. היא מרגישה את השליטה שבדבר, ומבקשת ממך להיות עצמאי יותר ולא תלוי בהם. אתה מרגיש משועבד מבחינה כלכלית להורים, ואינך מעלה על דעתך לעבור לדירה אחרת אפילו בשכירות, ובכך להפסיק את התלות בהורים. לכן לאשתך ברור שאין להורים זכות להתערב בחיכם, ולעומת זאת, לך ברור שמותר להם להביע את דעתם במה שנוגע אליכם. עצתי לך, אמץ את מה שנאמר לאברהם אבינו: כל אשר תאמר אליך שרה, שמע בקולה! בראשונה, בחן את עצמך, האם אתה תלוי בהורים, או משוחרר לעשות כרצונך. אם תגלה שאינך משוחרר, למד כיצד להשתחרר (כולל עזיבת דירתם לטובת דירה שתשכרו בכסף מלא, מכספכם). באופן כזה יהיה קל לאשתך ולך לכבד את ההורים, והמתח ייעלם ואיננו!

יום הבחור

הרב אריאל בראלי

נדרש לשלם, שיתוק הפעילות של הרבנות. הרבנות הראשית סבלה מחוסר תקציב מימיה הראשון. שכן ההנהגה הציונית הבהירה לרב קוק שכל עוד הם לא ישותפו בצורה מלאה, בגוף הבחור לא יהיו תקציבים (א"ר ספר הפרוטוקולים 1929).

נדמה שיש כאן עמדה עקרונית הנכונה גם לימינו. הרצון לשנות את הסטאטוס-קוו הקיים כלפי הרכב הגוף הבחור משותף לגורמים שונים. ארגוני נשים הרוצות להשפיע לכיוון של כפיית גט וכדומה. אנשי ציבור המעוניינים לשנות את השליטה הרחבה שיש לגורמים חרדיים בגוף הבחור.

לאור עמדתו הברורה של הרב קוק יש להתנגד לכל שינוי בגוף הבחור. אם הנושא יפתח ברור שגופים שונים ירצו ייצוג בגוף הבחור ויקבלו סיוע מבג"ץ. ואז המגמה של הרב לשמר את עצמאות הרבנות הראשית תרד לסמיון. על מנת להיבחר יאלצו המועמדים להתאים את דעותיהם לתפיסה הליברלית, המשותפת לכל אותם גופים. נחזור אחורה לימים של "רבנות מטעם" ושום גוף רבני רציני לא יכיר בגיטין ובנישואין של הרבנות הראשית. מהלך זה יפצל סופית את הציבור הדתי ונשלם עליו ביוקר. עלינו להיזהר מיוזמות חדשות אשר הם בבחינת "בנין נערים סתירה" ולקבל את עצת זקני רבני הציונות הדתית שיצאו בקריאה משותפת לא להגדיל את הגוף הבחור "וסתירת זקנים בנין" ■

לעומתם, הרב קוק ראה ברבנות הראשית "כוח רבני שיהיה מרכז רוחני עליון של כל העולם היהודי". לדעתו "הסתדרות הרבנים" אשר תמנה שבעים ואחד חברים, היא בלבד תבחר את הרבנים הראשיים. הרב הציג גישה מורכבת: מחד, הוא נלחם על כך שסמכות הרבנות תהיה כלפי כלל הציבור ומנגד לא נתן לאותו ציבור להיות שותף בבחירת רב ראשי.

הגוף הבחור התכנס לראשונה בשנת תרפ"א (1921) ויום זה הוכרז כל יד הרב כיום שמחה (עתון דאר היום 1921) לעומתו הרב זוננפלד שהכריז על תענית ביום זה.

הרב אשר דיבר רבות על כוח הסגולה המתגלה גם באנשים הרחוקים מתורה, עמד על כך שמוסד הרבנות מכון קודם כל פנימה לעולם התורה ויש להיזהר ממעורבות של אנשים שאינם מקיימים תורה ומצוות. "אמרנו שיעזרו בעניינים סידורים חיצוניים, עכשיו, לדאבונינו הגדול, רואים אנו שאיפה להיות כוח מכריע, מובן מאליו שאין זה ראוי" (אוצרות הראי"ה ג פרוטוקול ישיבה חמישית) הרב המשיך לדבוק בעמדתו למרות המחיר היקר אשר

רב ראשי הוא קודם כל ראש הרבנים, ולכן חשיבות גדולה יש לדעתם של זקני רבני הציונות הדתית שהתכנסו והמליצו יחד על הרב יעקב אריאל כמועמד המובחר. החלטה שנייה של הרבנים הייתה להמליץ בפני אנשי המעשה שלא להגדיל את הגוף הבחור נציגים לרבנות הראשית. לכאורה זו החלטה טכנית אשר מגדילה את הסיכויים של בחירת רב ראשי ציוני. נדמה שכבר בעבר עמד הרב קוק מול התלבטות דומה. הגוף הבחור התכנס לראשונה בשנת תרפ"א (1921) ויום זה הוכרז כל יד הרב כיום שמחה (עתון דאר היום 1921) לעומתו הרב זוננפלד שהכריז על תענית ביום זה.

קדם לאותו כינוס ויכוח גדול סביב מידת סמכותם של הנציגים החילוניים בגוף הבחור. השלטון הבריטי איים שלא יעביר את סמכויות הדין האישי לידי הרבנות אם לא תמצא נוסחה נכונה לשיתוף נציגי הקהילות. לבסוף הוקמה ועדה ברשות היועץ המשפטי, בנטיביץ אשר המליצה למנות שישים ושמונה רבנים ועוד שלושים וארבעה נציגי קהילות.

לימים קיבל הוועד הלאומי של מדינת ישראל את המתווה של הוועדה, אך הויכוח לא הסתיים. שורש הויכוח תלוי במטרה של הקמת רבנות ראשית. ההנהגה הציונית חיפשה לגיטימציה דתית להקמת בית לאומי בארץ ישראל ומתוקף כך רצתה להיות מעורבת בבחירת הרבנים אשר יספקו את הסחורה.

את סדר היום הציבורי. למעשה הצלחה של "פוסט" בפייסבוק נקבעת במידה שבה הצליח להגיע לתקשורת המסורתית.

לצער, גופי התקשורת המרכזיים לא ראו לנכון לדווח על כל מקרה בנפרד, וגם לא על שלל האירועים החבליים שמצביעים על תופעה חמורה שאזרחים ישראלים לא חשים בטוחים לחזור הביתה.

כלל ידוע בתקשורת אומר שכאשר כלב נושך אדם זה לא חדשות, אבל כשאדם נושך כלב זה חדשות. נראה כי התקשורת הישראלית כבר התרגלה לכך שבין ש"י יש יהודים שחיים תחת גשם של אבנים מעופפות ואין שום דבר חדש בכך. מי נושך את מי כבר לא מעניין אף אחד, אבל כמה שילמה הגברת נתניהו על תספורות דווקא כן. ושוב הטפל הופך לעיקר ■

במערכת הביטחון, לא דווחו כלל בתקשורת. **לולא הפייסבוק, לא יכלו קורבנות התקיפה לפרסם את המקרים האלה ולעלות את הנושא. אבל הפייסבוק לא מספיק.** בניגוד לדעת רבים הפייסבוק לא קובע

ההתחממות ביו"ש בחודשים האחרונים עוד לא קיבלה את שמה הרשמי "אינתיפאדה שלישית" אך המציאות ברחבי כבישי ההתיישבות מראה כי האינתיפאדה כבר כאן.

בשבועיים האחרונים התרחשו כמה אירועי זריקות אבנים וניסיונות פגיעה בכלי רכב ישראלים ורק בנס לא נהרג אף אחד. משפחה בדרכה לקריית ארבע עם תינוק ברכב נעצרה בידי חבורת פלסטינים שזרקו על הרכב אבנים וניסו לעכב אותם. במבוא דותן נזרקו אבנים על רכב ישראלי. בכביש בין ירושלים לגבעתי-זאב ניצלה משפחה שרכבה נרגם גם הוא באבנים. בנוסף לכך, במספר יישובים אף היו ניסיונות חדירה שסוקלו. וכל זה רק על קצה המזלג.

אירועים חמורים אלו, שכרגע לא מקבלים מענה

חברותא חוצת יבשות

בישיבת נועם ירושלים לומדים חברותא בפרשת השבוע דרך הסקייפ עם גימלאים מקנדה. ישיבת נועם ירושלים מרשת מוסדות נועם-צביה הצטרפה לאחרונה לתוכנית ייחודית שהמציאה תנועת חב"ד העונה לשם MILES OF SMILES. (קילומטרים של חיובים), במסגרתה מנהלים התלמידים שיחות על פרשת השבוע וענייני יהדות שונים עם פנסיונרים יהודיים מקנדה הנמצאים בתהליך התחזקות. הפנסיונרים, שהגיעו לגיל בו יש להם יותר פנאי, החלו להתעניין ביהדות ולחפש קשר למקורותיהם. כך נולד המיזם בו תלמידים במסגרת שיעורי האנגלית שלהם, מקיימים מעין 'חברותא' בסקייפ. התלמידים מרוויחים אנגלית שימושית ויכולת לנהל שיחה - דבר שהוכח כמלמד אנגלית בצורה הטובה ביותר- והפנסיונרים מרוויחים שיעור תורה, חברים צעירים וישראלים. בתוך כך התלמידים מספרים להם על החיים בישראל וחושפים אותם לאתרים ייחודיים ומעניינים.

"יש רק דרך אחת ללמוד שפה חדשה וזה- להשתמש בה. לכן אני כמורה תמיד מחפש דרך עבור התלמידים שלי להתאמן על אנגלית. בפרויקט הזה אני מרוויח הרבה דברים. האחד הוא שהם משתמשים בשפה, השני הוא שהם לומדים פרשת שבוע במקום דפי העבודה השטחיים של ההכנה לבגרות באנגלית והשלישי הוא שהמבוגרים האלו הם בתהליך התחזקות וככה הם מצליחים להתקרב ליהדות. יש כאן כמה אלמנטים- השפה, התוכן והקירוב לבבות. זאת ועוד, המבוגרים האלו די משועממים ואין להם הרבה מה לעשות והתוכנית הזאת ממש מפיחה בהם חיים. מה גם שהמבוגרים האלו לא מדברים מילה אחת בעברית ולכן אין לתלמידים שלי ברירה אלא לשבור את השיניים ולדבר אנגלית" סיפר

המורה לאנגלית יעקב לין.

אשתך תהיה אותך

תן לה מתנה לשבועות
מנוי להלל

זוגיות, ילדים ומשפחה, חינוך והעצמה אישית

וגם ביטחון, עיצוב הבית, בריאות, טיפוח ויופי וגם צרכנות, כלכלת הבית, הריגה ולידה

www.halel4u.co.il

לרכישת מנוי - התקשרו עכשיו! 054-9393030

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

על אחריותו של שר הביטחון

שיש התכונות טכנונית עקרונית להשארת שארית הפליטה של המבנים על כנם. על רקע השתוות זו באה הוראת פרקליטות המדינה להשלים את קיום פסק הדין ולהרוס את שארית המבנים. כדי למנוע את זה, על שר הביטחון להורות למנהל האזרחי לאשר את עסקת הרכישה, לדון בתכנית שהגישה המועצה ולהודיע לפרקליטות כי קיימת התכונות טכנונית להסדרת המבנים במקומם. בג"צ לא קבע כי בתוך שלושה חודשים יש לסיים את הליך ההסדרה אלא רק לקבוע אם ישנו סיכוי לכך. ברגע שייקבע כי ישנה התכונות עקרונית לכך, תרד ההריסה מסדר היום וניתן יהיה להמשיך בהליכי התכנון בצורה רגועה ועל פי הספר. האחריות לכך מוטלת על שר הביטחון ועליו למנוע את ההרס המיותר ■

על חלקה אחת בלבד הסכימה הפרקליטות "באדיבות הרבה" להשאיר את המבנים עד למיצוי בדיקת ההתכונות הטכנונית לגביה ובג"צ נעתר לכך וקצב לכך שלושה חודשים. בג"צ קבע: אם בתוך שלושה חודשים לא תמצא התכונות להסדיר את המבנים מבחינה טכנונית, יאז על המדינה להרוס גם אותם.

מאז גוררים במנהל האזרחי רגליים מסיבה לא מובנת. טרם נתקבלה החלטה בבקשה למתן היתר עסקה (עוד אחד מהאבסורדים הגדולים שקיימים רק כלפי יהודים שרוכשים קרקעות ביו"ש, הנדרשים לקבל היתר לביצוע העסקה מראש המנהל האזרחי). ועל אף שהמועצה האזורית מטה בנימין הגישה זה מכבר 'בקשה לקבלת היתרי בניה על בסיס תכנית המתאר החלה על האזור', עדיין נמנעים מלקבוע

השבוע התפרסם כי פרקליטות המדינה הורתה למנהל האזרחי לפנות בתוך ימים ספורים את מעט המבנים שעוד נותרו על רכס מגרון. כזכור, לאחר שניתן פסק הדין שבו הורה בג"צ על הרס הישוב וגירוש תושביו נרכשו חלק גדול מהקרקעות במקום. על רקע הרכישות טענו התושבים, וכך גם סברה וועדת השרים להתיישבות, כי פסק הדין שהתבסס כולו על הטענה שמדובר בקרקע פרטית פלשתינית כבר אינו רלוונטי ויש לעכב את ההריסה ולבחון את האפשרויות הטכנוניות להסדרת הישוב על בסיס החלוקות שנרכשו. **בצעד אנטי-דמוקרטי בעליל טרפדה מחלקת הבג"צ פרקליטות המדינה את רצונם של נבחרים הציבור וביד אחת עם בג"צ דחתה את הטענה ההגיונית והאנושית הזו ולהריסת מרבית בתי הישוב.**

אלבום התמונות של יחיא

זאב ולק - מחנך ואוהב הארץ

ומשם הגיעו ברכבת לישראל בשנת תש"ד. לעולים היו חבלי קליטה קשים אך הם התנחמו באומרים: "ארץ ישראל נקנית ע"י ייסורים".

אשתו הנאמנה של יחיא כתבה בהקדמה לאלבום שהוציאה: "במשך כל שנות שהותו בארץ שאף להוציא את אוצר התמונות הגדול שיש לו על תימן... אולם הוא חיכה עד צאתו לפנסיה, כאשר יתפנה מעיסוקיו בפרנסת המשפחה... אבל לרוע המזל לא זכה להגשים את חלומו ולאחר חודש אחד בלבד של פנסיה נפטר מהתקף לב... לכן אני, אשתו-רומה - החלטתי לבצע משימה זו ולהוציא לאור את שלא הספיק בעלי ז"ל".

יוסף שער ערך את האלבום, הממחיש בצילומים נדירים את חיי היהודים בתימן במחצית הראשונה של המאה שעברה וגם את חבלי הקליטה במחנה האוהלים בארץ ישראל ואת ההתבססות במולדת ■

הפך לאח סיעודי, למספק תרופות וגם למתורגמן. במשך העבודה נחשף גם למלאכת הצילום והחל לצלם בחשאי שפע תמונות מבעד לחנויות בתים או מכוניות ובמקומות מסתור. כל יחיד בצנעא, שחפץ לשגר מזכרת נאה לקרוביו, שכבר זכו לעלות לארץ, היה מצטלם בסתר אצל יחיא ושולח תמונה משפחתית לארץ הקודש. לבסוף קיבל יחיא אישור לצלם ובו נאמר: "פרנסתו ומקצועו הוא צילום... רשאי לצלם כל המבקש ממנו כי הוא איש ישר, אינו מצלם שום עניין מדיני".

לאחר שנפגע מקנאות מקומיים, הבין שהגיע הזמן לממש את חלומו להגיע לארץ. מצנעא נסע לדמאר עם אשתו, שהייתה בהריונה השלישי, ועם שני ילדיו. משם רכבו על גבי חמורים עד למחנה קליטה. שבעה חודשים שהו שם ובמהלכם תרם יחיא מכישוריו לארגון המקום. באינייה שטו עד לפורט סעיד במצרים

נדירים היו הצילומים שהגיעו אלינו מן הקהילות היהודיות בתימן משתי סיבות: (1) מחמת האיסור הדתי "לא תעשה לך פסל וכל תמונה", עליו הקפידו הקפדה יתירה המוסלמים בתימן ובראשם האימאם, עד שכללו בצו זה גם את איסור הצילום. (2) בגלל החוק האזרחי לפיו היה נחשב המצלם למרגל, המפרסם סודות מדינה.

יוצא דופן היה יחיא חייב, שהצליח לצלם בהיחבא אלפי תמונות של הפזורה היהודית בתימן ולהביאם ארצה, וזהו סיפורו: יחיא נולד בצנעא בראשית המאה העשרים. **בגיל 18 נסע לאסמרה בירת אריתריאה, בה למד איטלקית וחבשית. משם עלה לאינייה, כשמוגמת פניו ארץ ישראל, אך תוך כדי ההפלגה גילה לתדהמתו שהיא משיבה אותו חזרה לתימן.** למזלו פגש בין הנוסעים משלחת מומחים, שבאה לסייע לארץ הנחשלת. הוא התחבב על הצוות הרפואי ובצנעא

ארץ מכורתי

רוכבים בארץ גיבורי התנ"ך

יותר מ-500 רוכבי אופניים מכל רחבי הארץ הגיעו לרכוב בשבילי בנימין במסגרת אירוע חנוכת שבילי סינגל מקצועיים, שהוכשרו באזור שילה ועלי.

מאות הרוכבים שהגיעו השכם בבוקר לשילה הקדומה ויצאו למסלולי הרכיבה השונים, נדהמו מאיכות המסלולים ובעיקר מהנוף המרהיב של "ארץ גיבורי התנ"ך" שחיכה להם בכל פינה. "בכל הפורומים של רוכבי האופניים נפוצה השמועה שיש בבנימין שבילים חדשים ולא מוכרים וששווה להגיע", סיפר אחד הרוכבים, "לא ציפינו לעוצמה שחיכתה לנו כאן. הנוף המדהים והלא מוכר בשילוב מסלולי רכיבה מאתגרים ומקצועיים שבהם מעיינות וגשרונים הפכו את היום הזה לחוויה מרגשת". משה רונצקי, מנהל התיירות במועצה אזורית מטה בנימין, מספר על חלום שמתגשם: "עשרות אלפי רוכבים מגיעים מדי שבוע למסלולי הרכיבה השונים ברחבי הארץ, גם בבנימין

הבנו את הפוטנציאל התיירותי שקיים בענף זה והכשרנו עשרות ק"מ של שבילים ברמה המקצועית הגבוהה ביותר. שבילים אלה עומדים כיום בראש רשימת המסלולים האטרקטיביים ביותר בארץ. ראינו זאת על הפנים של מאות הרוכבים שרכבו באירוע חנוכת השבילים וגם כך שמענו מכל קבוצה שרכבה כאן בימי שיש בחודשים האחרונים. בהסרת הלוט מעל סלע השביל התכבד ראש מועצת בנימין ויו"ר מועצת יש"ע, אבי רואה. וחובב לנדאו, מתכנן ומבצע השבילים גזר את הסרט. במסגרת האירוע נפתחו לרכיבה עשרות ק"מ בשני שבילים: "סינגל סובב מעיינות שילה", ו"סינגל כרמי עמק שילה". בימים אלו עובדים במרץ על הכשרתם של שבילים נוספים באזור הישובים טלמון ודולב שבמערב בנימין.

גילוי חדש

לפרוש כנפיים

רוח גוטל - מנהלת תיכון באולפנת צביה ירושלים

וכך לומדים אנחנו מהפסוק: לא די שהכהן ידליק את המנורה, את הנרות, את השלחבת. זו רק ההתחלה. העיקר הוא שבסופו של דבר תהא לה עצמאות והיא תעלה מאליה!

הדברים אמורים בתלמידים וגם בילדים ונערים מתבגרים. "על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו".

הורים שמסורים ביותר לילדיהם אך יוצרים אצלם תודעה של קן שאותו אין עוזבים, הרי שהם חוטאים לדרכה של תורה ולדרכו של עולם. "יעזוב" זה אינו

דיעבד - כך היא ההכוונה מלכתחילה! רק כך מתפתח העולם, רק כך מתפתחת יצירתיות, רק כך איננו "קופים מחקים" אלא אנשים עצמאיים. "כשם שאין פרצופיהם דומים כך אין דעותיהם שוות", ואפיונו וגוונו האישי של הפרט חייב לבוא לידי ביטוי מתוך עידוד ועזרה של המורים וההורים.

יהי רצון שתהא השלחבת שאנו מדליקים, עולה מאליה ומאירה את העולם כולו! ■

ומתמידים, לומדים וחסודים. לא זה המבחן. המבחן הוא בשעת העזיבה ובשנים שלאחר העזיבה, בשלב של ה"לכו בנים". אם הבנים - בני הישיבה - השלימו חוק לימודיהם בישיבה, "הלכו" ובכל זאת רושמה של הישיבה נותר על פניהם ומכוון את דרכם, אותה "ראת ד" שלמדו בישיבה משמעותית בעיניהם והם ממשיכים את דרכה בכל עת ובכל מקום. אז, ורק אז, מתברר שהחינוך הישיבתי הצליח.

"עד שתהא שלחבת עולה מאליה" אומר רש"י. המחנך הראשון שהכרנו אכן השקיע בתלמידיו אך הוא לא פיתח בהם עצמאות, לא נטע בהם דרכי התמודדות, שמר עליהם כל הזמן תחת כנפיו וסוּכך עליהם. בבוא היום, כאשר "הגוזלים פרחו מן הקן", חל השבר, והתוצאות ההרסניות באו לידי ביטוי. לא כן המחנך השני שמלכתחילה נשא מבטו למרחוק אל השלב הבא, להמשך, וכבר בעת לימודיהם בבית הספר, באולפנא או בישיבה החדיר בתלמידיו לא רק תורה אלא גם חכמה, לא רק ידיעה אלא גם דרכי התמודדות, והפרי בהתאם.

"בהעלותך את הנרות - לשון עליה, שצריך להדליק עד שתהא השלחבת עולה מאליה" (רש"י).

דבריו אלה של רש"י היוו במהלך הדורות סימן היכר לחינוך מיטבי.

שני טיפוסים מורים ומחנכים אנחנו מכירים: יש מורה שיתמסר לתלמידיו מאוד, ישקיע בהם, ילמד אותם ובאמת ובתמים ירצה בטובתם. ועם זאת, במבחן התוצאה לא תצליח דרכו ותלמידיו לא ילכו בדרך שבה חינוכם. ולעומתו עמיתו שעושה ממש אותו דבר ואף הוא משקיע את כולו, והוא דווקא רואה פרי בעמלו. מה בין זה ובין זה?

במרומי פתח ישיבת חכמי לובלין ביקש מייסדה, הרב מאיר שפירא זצ"ל, לחקוק את הפסוק "לכו בנים שמעו לי יראת ד' אלמדכם" (תהלים לד, יב). מששאלוהו מדוע בחר דווקא בפסוק זה לחקוק בשער הישיבה, השיב שזה בדיוק מבחנה של הישיבה. כל עוד בני הישיבה ספונים בתוך כתליה, כל עוד הם ב"חממה", הרי לא פלא שהם טובים וראויים, צדיקים

לידידנו היקר

דביר כהנא

נעלה את ירושלים על ראש משרדנו

ברכות לרגל הכנסת לתפקיד מנכ"ל משרד ירושלים והתפוצות במשרד ראש הממשלה **עלה והצלח חזק ויאמץ.**

בברכה ישראל גולדברג ומשפחת פרסומי ישראל

הישג לשר השיכון אורי אריאל: 80 מליון ש"ח למפוני גוש קטיף

גילוי חדש

שמונה שנים לאחר גירוש גוש קטיף, ושלושה חודשים לאחר שקיבל לידינו את האחריות לטיפול במפוני גוש קטיף וסיום אכלוסם ביישובי הקבע, רושם שר הבינוי והשיכון אורי אריאל הישג כאשר גייס במסגרת תקציב המדינה, כ-80 מיליוני שקלים לטובת מבני ציבור שיוקמו ביישובי הקבע החדשים.

מדובר בצעד משמעותי לאחר שבמהלך ארבע השנים האחרונות, נוצר עיכוב גדול בין התקדמות האכלוס ביישובי הקבע ובין הצרכים למבני ציבור, מה שעייב גם את היכולת באכלוס מהיר יותר של יישובי הקבע. יש לציין כי בתקציב האמור יש על מנת לתת פתרון לכל מבני הציבור ביישובי הקבע הקיימים וכן העתידים לקום.

ההתיישבות תנועת **אמנה**

נופי נאמיה

לחיות בקהילה, להרגיש בית...

סניף אש-נופי נחמיה

בואו להיות חלק מקהילה בונה, מחלוציות, מאנשים, רוח ונוף

לפרטים: אורי - 057-7380478

כ"ה

כינוס לזכרו של מרן הגאון

מרחבים מרכז הרב ישיבת מרכז הרב

הרב שאול ישראלי זצ"ל

ראש וראשון לרבני הציונות הדתית ומגדולי פוסקי דורנו

בנושא: בתי הדין לממון

וחלוקת פרס ע"ש מרן הגר"ש ישראלי תשע"ג

לציון ח"י שנים להסתלקותו של מרן עטרת ראשנו, נשיא ארץ חמדה, ראש ישיבת מרכז הרב, וממייסדי מרחבים, הציבור מזמן ליום עיון שיתקיים, בע"ה, ביום שלישי, י"ט בסיון תשע"ג (28.5) בבית המדרש של ארץ חמדה, רח' ברוריה 2, קטמון, ירושלים

מנחה 14:00

הרב משה אדנרייך ראש מכון ארץ חמדה, פתיחה והנחיה 14:20

הרב פרופ' רון קליינמן הפקולטה למשפטים, הקריה האקדמית אונו 14:30

הרב יעקב שפירא ראש ישיבת מרכז הרב 15:15

הרב יוסף כרמל ראש מכון ארץ חמדה 16:00

הפסקה 16:45

הרב רצון ערוסי רב העיר קרית אונו וראש מוסדות הליכות עם ישראל 17:00

חלוקת הפרס השנתי לזכר מרן הגר"ש ישראלי זצ"ל: 17:45

לרב אלעזר גולדשטיין והרב עדו רכניץ על מאמר: "אתיקה צבאית יהודית" לרב צבי סגרון על אסופת מאמרים בנושא התורה והמדינה

לפרטים נוספים: ארץ חמדה טל' 052-5371485 (פ. ה. 580120780) www.erezhemdah.org info@erezhemdah.org

כינוי לסנהדרין. אותם שבעים הזקנים הראשונים, מנהיגי העם, הם אלו שהחטיאו את ישראל בחטא תאוות הבשר ועונשם היה שנשרפו חיים וגם הסיבה לכך, שמשמה הוצרך לגבש הנהגה חלופית לעם ישראל. כך, שאומר המדרש שהנהגה אמיתית, היא הנהגה מאוזנת. הנהגה היודעת לשמור את העם במצב בו לא יתאוה מעבר לצורכו. הנהגה אמיתית, לא תתן לעם לרעוב מצד אחד ולא תתן לעם דוגמא אישית בזויה של חיי תאוה, עושר והוללות מצד שני. וכך, כמו שהנהגת העם צריכה להפגין שליטה ואיזון, כך גם אדם המנהיג את גופו ונפשו, צריך להפגין שליטה ואיזון. האדם המבקש לשמור על בריאותו השלמה, עליו להישמר היטב מחסר או עודף תזונתי ולשאוף אל המידה הנכונה ■

המדרש מביא 2 סיבות אפשריות לתאוה: האחת - הגרים שהסתפחו לישראל, היו אלו שגרמו לשאר בני ישראל לחטוא בחטא תאוות הבשר. הגרים הצטרפו לעם ישראל במהלך היציאה הזריזה ממצרים וכעת, כשקשה, הם מחטיאים את העם. זוהי דיעה מקובלת שבה האדם "נדבק" בסביבה, בחיצוני, באחר ויוצא מאיזון. הסיבה השנייה - קשה לעיכול. לפיה ה'אספסוף' הוא

הנהגה אמיתית, לא תתן לעם לרעוב מצד אחד ולא תתן לעם דוגמא אישית בזויה של חיי תאוה, עושר והוללות מצד שני.

הואיל והיות הגוף בריא ושלם מדרכי השם הוא, שהרי אי אפשר שיבין או ידע והוא חולה, צריך אדם להרחיק עצמו מדברים המאבדין את הגוף ולהנהיג עצמו בדברים המברים המחלימים... ("רמב"ם הלכות דעות ד' א').

במלים אלו פותח הרמב"ם את הלכות הנהגת הבריאות. פרשת בהעלותך מספרת על יציאה מאיזון בריא של עם ישראל, עם ישראל מתאוה לבשר.

נאמר בספר דברים על השמחה שבאכילת בשר: "וזבחת שלמים ואכלת שם ושמתח לפני ה'" תזונה יכולה להיות מקור לשמחה גדולה או למכאוב גופני ונפשי, מקור לכוח ויצירה או סיבה להיחלשות ותישיות הגוף נפש. וכך, מתהווה לו העם בשדרוג התזונה, במסעו הארוך במדבר.

המדרש מנסה לתהות על הסיבות האפשריות לכך: "והאספסוף אשר בקרבו התאוה תאוה [וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכילנו בשר]" (במ' י"א, ד) מהו "והאספסוף"? רבי שמעון בר אבא ורבי שמעון בן מנסיא - אחד מהן אומר: אלו הגרים שעלו עמהן ממצרים ונאספין עמהם, שנאמר "וגם ערב רב עלה אתם" (שם י"ב, לח). ואחד מהן אומר: "והאספסוף" - אלו סנהדרין, שנאמר "אספה לי שבעים איש" (במ' י"א, טז), מה כתיב שם? "ויהי העם כמתאוננים רע באזני ה'..." ותבער במ אש ה' ותאכל בקצה המחנה" (במ' י"א, א) - בקוצים (=בנבחרים) שבמחנה. במדבר רבה ט"ו, כד.

שיטת הסימנים

לכל הש"ס

פרי פיתוחו של **הרב יהושע מרדכי שמידט שליט"א**
רב הישוב וראש ישיבת שבי שומרון

הראשון לציון הגאון הרב מרדכי אליהו זצוק"ל
"שיטה זו מועילה לזיכרון דפי הגמרא ומוסיפה חשק רב בקרב לומדי התורה לחזרה על מסכתות שלמות.

כ"ק האדמו"ר מנדבורנא זצוק"ל
"בוודאי דבר זה מועיל לזקנים וכל שכן לצעירי הצאן שתהיה תורת ה' שגור בפייהם", **משב"ק הרבי**

הגאון הרב דב ליאור שליט"א
רב הישוב ורה"ק ק"א
"כמו כן שיטה זו מתווה פריצת דרך חדשה לדור העתיד בעולם התורה"

אין ספק על זה?

אנו נותנים סימן לכל נושא בדף לפי האות של הדף

דוגמה מתוך מסכת שבת

הדף	הסימן	הפירוש
פ"ב ע"א	פ'עלות ב'ריאה	"ת"ר הנכנס לסעודת קבע יהלך י' פעמים של ארבע ד"א...נפנה ונכנס"
צ"ז	צ'לפחד זכאי	"ואם לאו אתה מוציא לעז על אותו צדיק ואלא הכתיב במ"
ק"ל	ל'לא קטטה	"כל מצאה שקבלו עליהם בשמחה...עדיו עושין אותה בשמחה"

היה שותף עימנו בהפצת לימוד הגמרא
תרומתך מאפשרות לאלפים ללמוד תורה, ומזכה אותך בכשר בעולם הזה ובעולם הבא!!

אמרו, מידע, אפסוק, אפסוק:

"אמר רב חסדא אין תורה נקנית חלף ע"י סימנים"

עירובין דף נ"ד ע"ב

טלפון: 09-8841946 | נייד: 052-5994724 | פקס: 09-8871490
bircat.hatara@gmail.com | אימייל: For English: 054-2500504

עם הספר - ביקורת ספרים

'הדרך לחופה' הוא מדרש שכתב בקפידה ובאהבה, ומיועד אל מי שטרם נישא. הספר לוקח את הקורא למסע אינטימי של שלבי ההכרעות, ומעניק פרספקטיבה, עומק וממדים נוספים ליצירת תקשורת בין-זוגית. זוגיות מוצלחת ואהבה מתעצמות כאשר מתאהבים פעמים רבות באותו אדם. ניצני האהבה שהחלו לפרוח לפני החתונה אמורים לנבט ולהשתרש מתוך עבודה עצמית. זו עבודת יצירה הכוללת חלומות, ציפיות ותקוות משותפות.

הדרך לחופה מכיל בתוכו עצות, רעיונות ותובנות מְכֻנָּוֶת והוא נכתב ברוח חיובית, קלילה, צעירה ותוססת. נוגע בלב הקורא מתוך הזדהות מכבדת ומעצימה.

הדרך לחופה נולד מתוך תחושת שליחות וחזון של הסופרת להפגיש את הקורא עם מקורות המהווים גשר לקירוב לבבות. לנוע בסולם ההזדמנויות לשכלל את היכולת להצמיח זוגיות, וללבוש את בגדי תפארתה של החיוניות בראייה עכשווית, המתעוררת לתחייה ונולדת מחדש בכל שלבי העשייה בחיים. הספר מסייע בלימוד ואימון עצמי, מסיר את קליפות היומיום, מביט פנימה וצופה החוצה אל מחוץ לעצמנו.

הקורא מוזמן לפגוש בקומה מלאה את אוצרות המחשבה התרבותית מוארים באספקלריית חז"ל, המקרא, התלמוד וגם ספרות קלאסית ומחקרים מדעיים. השזורים ברבדיה השונים של החברה עם היבטים הממחישים שיסודנו הוא בתורה ונופנו טמון בקדמת המחקר והמדע.

חיה כהן חינוך ומתנדבת בארגון ישפה.

החינוך הדתי - בין שמרנות לפתיחות

ח"כ מרדכי-מוטי יוגב

נקודה
למחשבה

במתח שבין השמרנות לבין הפתיחות בחינוך הדתי ככלל ובפרט ביחס לבנים ולתלמידים שלא תמיד צועדים בתלם, נחוצה דרך שיש בה הרבה אהבה, קירוב ופתיחות, יחס אישי וכבוד, וגם נכונות להתפשר ולדעת להכיל בעת הצורך תופעות החורגות מהדור.

לאורך כל חיי עם ישראל עמדה מטרת החינוך השמרני, מול הצורך לגלות בדרכי החינוך יותר פתיחות מעשית. נהיה שמרנים ביחס לערכי עם ישראל, ופתוחים בדרכים להקנותם.

בע"ה שנהיה אנחנו וצאצאינו וצאצאי כל עמך בית ישראל, כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה, מחויבים לעם ולתורה, לארץ ולמדינה

המבקשת להיות מדויקת מיתר מקצועות התורה, קיימת מורכבות המתייחסת לתנאי המציאות ואינה קובעת רק שחור ולבן, אסור ומותר: יש מחלוקות ויש כוח דהיתרא עדיף, יש מצבים מיוחדים, יש דאורייתא ויש דרבנן. חז"ל קבעו את הכלל: "לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת" ככלל יסוד בחינוך, המחייב שכוח הקירוב יהיה גדול מכוח ההרחקה. ידוע הסיפור התלמודי באותם בריונים רשעים, שהיו בשכנותו של רבי זירא, שהיה מקרבם כדי שיחזרו בתשובה. היו החכמים מקפידים עליו. שמת רבי זירא אמרו הבריונים: עד עכשיו היה רבי זירא שהיה מבקש עלינו רחמים, כעת מי יבקש עלינו רחמים? הרהרו בלבם ועשו תשובה.

החינוך הינו נושא מרכזי המעסיק רבות את ההורים, את המורים וגם את התלמידים בחינוך הצינוני-דתי ובכלל. המחויבות לתורה ולמצוות בחינוך הדתי, מביאה לידי שמרנות, הן בתחום הערכים והן בתחומים נוספים המשולבים בדרכי החינוך. בציבור הכללי המכונה חילוני, קיימת פחות מחויבות לתורה ולמצוות ויותר פתיחות לשינויים, הן בסולם הערכים והן בצדדים חינוכיים נוספים. בציבור המסורתי, שמרנות ופתיחות משמשים בערבוביה, לפי רוח המקום והזמן.

בפני האדם הדתי עמד תמיד יסוד השמרנות המחייבת וטוב שכן. יסוד שמרני זה טומן בחובו את היחס לתורה, ליראת שמיים ולהלכה, את ערכי היחס לזולת, לדרך ארץ שקדמה לתורה ועוד. בחיי היום-יום משפיע יסוד השמרנות על מחויבות להשכמת הבוקר ולתפילות, על נטילת ידיים וברכות, על יחסנו לזולת וקימה בפני זקן, על צניעות ונאמנות משפחתית.

בשבוע שעבר זכיתי להשתתף, בכנס השנתי הרביעי לחינוך לערכים. זהו כנס ערכי, חשוב וחושב, אותו ארגנה הנהלת מכללת גבעתי ושינגטון, יישר כוחם של המארגנים את הכנס. חשיבותו של הכנס בהיותו יום של חשיבה ערכית וחינוכית, בשבת אחים של מנהלים ומנהלות מהחמ"ד, בשמיעת הרצאות, פאנלים ונטונים, והמטרה העומדת לעיני המארגנים היא שיפור החינוך הצינוני-דתי ותוצאותיו. במהלך כנס החינוך לערכים, נידונה סוגיית השמרנות והפתיחות בחינוך הדתי. הוצגו נתונים לגבי תופעת הדתלשי"ם ותוארו בוגרי החמ"ד החדשים, אלה שפאותיהם וציציותיהם מתנופפות.

המציאות מוכיחה שבוגרי החינוך הדתי לסוגיו הינם בעלי מידה רבה יותר של ערכים ושל מידות טובות, בקרבם הרבה פחות אלימות, ורווחות בהם שלמות חיי המשפחה ונכונות לעשייה למען כלל ישראל.

המציאות מוכיחה שבוגרי החינוך הדתי לסוגיו הינם בעלי מידה רבה יותר של ערכים ושל מידות טובות, בקרבם הרבה פחות אלימות, ורווחות בהם שלמות חיי המשפחה ונכונות לעשייה למען כלל ישראל. מה גורם לכך שואלים הבריות? התשובה נובעת מהחינוך המחנך ומחבר את העם לתורה בהתאמה למטרות החינוך: עצם היות התלמיד בישראל - אדם בעל מידות טובות, ירא שמיים ונאמן לעמו, תורתו, ארצו ומדינתו.

בחינוך, כמו במציאות הציבורית, הדברים אינם תמיד שלמים. יש מי שאינם חשים מחויבים ערכית לשמירת התורה והמצוות בתחומים שונים. נדרשת בחינוך גם דרך הפתיחות והגמישות ביחס לבנים ולתלמידים שלא תמיד צועדים בתלם. אף בהלכה

יום פתוח
יום חמישי
כ"ח בסיון
6 ביוני

שמיניסט בוא להיות קצין אקדמאי

תורה. תעודה. קצונה.

**מכון לב ושיבת המאירי מובילות אותך
ללימודי תואר ראשון במסלול עתודה
ושירות צבאי במסלול קצונה**

יתרונות:

**לימודי מכינה לקראת לימודי עתודה במכון לב
לימודים תורניים בראשות הרב שמואל זעפרני שליט"א
לימודי פסיכומטרי בשיתוף מכללת ליפשיץ.**

**נא לתאם הגעה מראש בטל': 02-652-7950
בשעות הערב: 054-2288256 (אברהם) ניתן לשלוח מסרון
דוא"ל: yhm10@macam.ac.il**

מיסודו של הראשון לציון
הרב מרדכי אליהו זצ"ל

מכון לב
בית הספר הגבוה
לטכנולוגיה בירושלים

מכללת ליפשיץ
הראשונים בחינוך. חשעים שנה.

שיצירת אוניברסיטה דתית דורשת יצירת עולם דתי מורכב ורב-מימדי, כזה שמסוגל להכיל בתוכו דיאלוג מתמיד וער עם הישגי המדע, ויחד עם זאת, לא נותן לאמונה וללימוד התורה לדעוך ולהתקרר. אופיה הדתי של האוניברסיטה בהחלט יכול להשתקף בפרהסיא שלה, בהשקעה שיש בה לפעילויות אינטלקטואליות של העצמת עולם הרוח של הסטודנטים, ובצוון שלה לגדל דורות של בני ובנות תורה בעלי השכלה רחבה, שמציעים את המדינה קדימה מבחינה מדעית.

של אוניברסיטת בר אילן אכן התרחבו לבלי הכר!
בתחומים רבים האוניברסיטה מצויה בדירוג גבוה
מאוד בעולם, ובתחומים אחרים נעמול ונביא
אותה לשם.

מורכבת מאוד, שדורשת השקעה כלכלית רחבה, אך יותר מכך – חשיבה "מחוץ לקופסה". כבר הצבעתי בעבר, בנאומים בכנסת ובמעשים בממשלה, על כך שמדינת ישראל משקיעה מיליארדים בהכשרת חוקרים שתורמים את מרכולתם לאוניברסיטאות המובילות בעולם. אין ספק, לו ההשקעה הזו הייתה מוכוונת בצורה נכונה יותר להעצמת המחקר האקדמי בארץ, בתוספת תקנים ובשיפור תנאי העבודה של החוקרים, היינו יכולים למצוא את עצמנו לא עם כמות לא מבוטלת של זוכי פרס נובל ועוד מאות ואלפי חוקרים אחרים, שמרכזים את מאגר הידע האנושי האיכותי ביותר בעולם, כאן בארץ הקודש. לגבי הנגשת האקדמיה לפריפריה, הרי שבר-אילן הייתה החלוצה בהקמת מכללות אזוריות בהן חוקרים מהאוניברסיטה, ועתודות מקומיות, הצליחו להעמיד דורות של סטודנטים משכילים ונבונים, שמחזירים את התרומה שהושקעה בהם בהעצמת מחוזות מגוריהם, ובהפרחת השממה.

משמעות ואחריות, ובכוונתי להשקיע את כל מרצי ומיטב כוחותיי בשנים הקרובות בנשיאות אוניברסיטת בר-אילן, בהצעתה קדימה ובהצלחתה. החיים הפוליטיים אינם רלוונטיים כעת, ואינני עוסק בכך בשום צורה. עם זאת אני מודה לבורא עולם על שהעניק לי את הזכות לפעול גם במישור הזה, ולתרום את תרומתי הצנועה.

ענייכם הרואות!

**חיפה < מרכז הרב < חיל המודיעין < טכניון
< שר המדע < נשיא אוניברסיטת בר אילן**

עם היבחרו של הרב פרופ'
דניאל הרשקוביץ השבוע לנשיא
אוניברסיטת בר אילן, ישבנו
לשיחה ראשונה על אתגרי
התפקיד החדש, חשיבותה של
האקדמיה, הפריפריה והחיים
לאחר הפוליטיקה.

רקע
גדלתי בבית ציוני-דתי שורשי. חוננו על ברכי אמונה בלתי מתפשרת יחד עם חתירה למצוינות בכל תחום. למדתי בתיכון "יבנה" בחיפה, ולאחר מכן בישיבת "מרכז הרב". גם כשהתגייסתי לחיל המודיעין כעתודאי, ולמדתי בטכניון, הקפדתי תמיד על מסירת שיעורי תורה ויהיה לי קשר עמוק אל התורה. ב"ה זכיתי לשנים ארוכות ופוריות בטכניון במחקר במתמטיקה תיאורטית, וכן זכיתי לשמש ארבע שנים בתפקיד עיתי האתגרים של שר המדע והטכנולוגיה בממשלת ישראל.

ולחכמתו, כל אחד ואחד מילדיי בתחומים המיוחדים בהם בחר לעסוק. גם רעייתי, שמעונה מדגישה במשפחתנו נופך עצום של תרומה לעם ישראל, כאישה רבת פעלים משמשת במשך כמה עשורים במגוון תפקידים ובניהול של בית ספר לילדים מהחינוך המיוחד.

התורה לחכמות החול בעין צרה. דרכי מבינה שהתורה מתעשרת ומתגדלת בזכות ההכרה הבלתי אמצעית והמעמיקה עם עולמו של הבורא יתברך, והתבוננות חודרת במפעלו הטבעי הכביר. זה לא אתגר פשוט לפתח קריירה אקדמית ובמקביל לכהן ברבנות, ופעמים רבות נשמעים קולות צרי-אופקים שתמהים על השילוב, אבל אני מאמין שהוא מכפיל כוח.

ולהתרכז הרבה יותר בעשייה ברוכה שתוביל את
מדינת ישראל להישגים גדולים עוד יותר.

כגוף שמטרתו לספק לעם היושב בציון עמוד שדרה רוחני, ולא רק להיות גוף פקידותי שאחראי על מתן שירותי דת מצומצמים. אני מאוד מקווה שאחרי הבחירות הקרובות לרבנות הראשית תתגבש מנהיגות רוחנית איתנה לעם ישראל. מנהיגות שתשכיל לצאת מתוך קונכיית בתי הדין והמועצות הדתיות ותאיר את תורת ישראל באור יקרות בעיני האומה כולה.

אנשים, שכן כל מנהיג ושליח מוצא את דרכו שלו לבטא את השקפתו ואת משנתו הלאומית, הדתית והאישית. זאת ועוד, הממשלה הורכבה רק לפני זמן קצר, וקשה מאוד ואף לא ראוי, להעניק לה ציונים ללא מתן זמן מספק להוביל שינויים ותהליכים משמעותיים בחברה הישראלית. אני מתפלל להצלחת כל שליחי הציבור שלנו, למען כולנו. לפיכך, מי שמזדהים עם מטרותיה הרוחניות של המפלגה, שרואים בה בית שמשקף את עולמם הערכי והאידיאולוגי, מדוע לא ייטלו חלק בפעילות היומיומית, ואף בכנסת ישראל?

עצום, שזכתה להגיע בעשורים האחרונים להישגים מאוד יפים ומרשימים. עם זאת, היא

את חוזרת לבית שקט ורדום. כן, הוא עדיין ישן. כי מתברר שלוקח יותר משנתיים להשלים שמונה שעות שינה.

לא אלאה אתכם עוד. בשורה התחתונה היא שבחג השבועות, לא נעים להגיד, אבל רובנו, לפחות האמהות לזאטוטים, הופכות לחד-הוריות. אנחנו פוגשות את בני זוגנו הצדיקים רק לארוחות כשהם טרוטי עיניים. וכך הופך חג משפחתי נעים לחג חד-הורי.

אז נכון חשוב ללמוד תורה, ואפילו רצוי. אבל נראה לי שלטובת שמחת החג, כדאי שלפחות ההורים לילדים מתחת לגיל 7 ילמדו רק עד חצות נניח. וכך גם ייהנו מלימוד תורה וגם מהשתתפות בחג לצד ילדיהם הקטנים ובת זוגם, שיכולו ליהנות מכך מאוד... ■

סוף בשקט. מה תעשי עם הילדים? אה נכון, מזכירים לך כולם, את יכולה ללכת לבהכנ"ס עם הילדים ולשמוע ביחד את עשרת הדיברות. חשוב. גם להם וגם לך.

טוב. את מארגנת אותם ליציאת מצרים משלך: בקבוק לתינוק, חיתול, מגבונים, כמעט שכחנו מוצץ וכמובן משחק כי מה יש לו לעשות שם בעצם חוץ מלהפריע למתפללים. לגדולים כנ"ל: משחקים מים וכולי וכולי. יופי! הצלחת להעביר כמעט חצי יום בהתארגנות.

סוף-סוף את מגיעה לבהכנ"ס, אבל הפעם שלא כהרגלך את לבד. כי הצדיק, כבר התפלל בנך. את רודפת אחרי הילדים ברחבי בית-הכנסת, מנסה לגרום להם להשתולל קצת פחות, ושואלת את עצמך למה זה היה רעיון טוב?

אה נזכרנו, כדי שכן זוגך הצדיק, יישן. משם

תראה, אני יודעת שאני לא ממש אקטואלית, אבל אני חייבת לכתוב כמה מילים על חג השבועות. נכון שמבחינתכם מדובר בהיסטוריה רחוקה, הזכורה במעומעם בשל כמויות גבינה לא חוקיות שהשאירו את הנשים מאושרות ואת הגברים תוהים מתי יגיע האוכל, אבל למען השנה הבאה, העליתי רק כמה הרהורים.

בחג השבועות קיים מנהג יפה, אם כי מעט מתיש: "תיקון ליל שבועות". למעשה, מדובר באירוע שבו כמעט תמיד הגבר יוצא לבילוי עם חברים והתורה ללילה שלם והאישה נשארת לישון, לשמור על הילדים ליהנות ולברך: "ברוך שעשני אישה". לילה טוב! עד כאן הכול טוב ויפה.

אבל, כמו בכל תחום, על הנאות משלמים: אז מגיע הבוקר, ואיתו גבר שמח, מלא תורה, שמחה שתוציא את הילדים כדי שהוא יוכל לישון סוף-

יום נאחס

אורה פולק - יצרות, המקום לאימהות מובילה, יוצרת ושמחה

בכל בית יש ימים שהם "נאחס".

יום נאחס זה יום שיש בו הרבה ריבים, צעקות (לא עלינו), הילדים לא ממש מקשיבים לאבאמא, ילד שנכנס להתקף עצבים ארוך במיוחד. בקיצור, אלו ימים שהיית מעדיפה להשיב את כולם לשנת לילה כבר בשעות אחה"צ המוקדמות. המוקדמות מאוד!

בכל בית זה קורה, תרגישי בנח. השאלה היא מה את עושה עם הנאחס הזה? איך את מתמודדת איתו? וכיצד הוא משפיע עלייך ועל התפקוד שלך?

קיימות כמה אפשרויות: אפשרות אחת היא קלה ולא נעימה במיוחד. אפשרות זו טוענת שיש לזרום עם הילדים, לא להקשות עליהם ולא להיות קטנוניים - פשוט לוותר קצת בכדי שיווצר שקט תעשייתי המאפשר המשך התנהלות תקינה בבית.

האפשרות הזו נותנת מענה לטווח הקצר ולא מסתכלת רחוק.

אפשרות אחרת פחות קלה, פחות נעימה אבל יש בה מענה עמוק, לטווח רחוק יותר. האפשרות הזו טוענת ש"נאחס" הוא חלק מהחיים ואין סיבה להיבהל ממנו ובגללו לשנות סדרי בראשית.

הילדים שלנו חכמים. כדאי שנכבד את הנתון הזה. הם יחושו מיד את הסדק שנוצר עם כל גל של רמת עצבנות גבוהה בבית.

את תחושי איך גלי העצבים הופכים לדיירי קבע אצלך בבית.

את זה את בטח לא רוצה לראות בבית.

בכדי להתרחק מהמצב הזה אני ממליצה לדבוק באפשרות השנייה.

אני מציעה לא להיבהל מיום נאחס כזה, ולא להיכנס

אמא יקרה

ללחץ מיותר מכך שאצלי בבית מתרחשות מלחמות עולם בין הילדים. כל עוד לא מדובר בפיקוח נפש, אל דאגה! זה בהחלט לא נעים אבל מה לעשות - כשאנשים נמצאים הרבה זמן אחד עם השני יתכן שיגיעו גם לידי חיכוכים, הקנטות ואפילו מכות ר"ל.

צריך לזכור שלכל ערב יש את הלילה שבה אחריו ואת הבוקר שבה לאחר הלילה, וכבני אדם יש לנו מנגנון שעוזר לנו לשכוח ולסלוח ככל שמתרחקים מהאירוע עצמו. אז בבוקר שאחרי כולם יקומו מעט אחרת, עם כוחות מחודשים ואפילו יתכן שתוכלו לדבר על מה שהיה אתמול ממקום נקי, לא ממקום כועס, עצבני או נעלב. והכי טוב יהיה אם תצליחו להוציא מהנאחס שתקף אתכם איזו הבנה ולימוד לגבי עצמכם להמשך הדרך ■ www.yotzrotcenter.info

יציאת מדעתה

תודה לאודליה חן על הרעיון. ציירה: תיקי עזרי

המדור מוקדש ל: ישראל ברמץ ושירה נגארי, אפרת קראון ואיתן ארגון, מרים ושילה הריס **שהתחתנו/מתחתנים השבוע.**

ול: ראם בן ארצי וצביה ברנסון, עומר אביסידריס ורחלי זקין, שריה אלבו ומוריה שי, רון אביטל ואסתר לוי קמפוס, נעם נצר וטל איזבצקי, ישי ברדה וחן ספרדי, אביעד פינס ורננה קלרמן, ברכיה גוטמן והדר אזולאי.

שהתארסו בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, בקרוב אצלכם!

גם לכם היו פדיחות בדייטים? **גם לכן** נמאס לשמוע את השאלה איך יראה שולחן השבת שלך, ועוד יותר את התשובה של הצד השני? שלחו אלינו ל: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

mipele.co.il

הפרסום אצלי

רק מפה לאוזן
עבודות מהמגזר

חוקים יקרים,

אני אב לבת הנושקת לגיל 30, משכילה, עובדת, מפרנסת את עצמה שלא לציין עצמאית, ולא בברנית במיוחד. שוחחתי עימה בגלוי ואז התברר לי כי היום הגברים המחפשים בת-זוג לא מוכנים להשקיע. הראיה לכך - גברים מהמרכז לא מוכנים להגיע לצפון ולהכיר בנות-זוג. קשה לי להבין למה?

הרי כאן שני הצדדים מפסידים. יתרה מזו, קורה לא פעם שבת-הזוג משכילה מהגבר. לדוגמה בחורה בעלת תואר שני ובחור הנדסאי מדוע להירתע מכך? איך זה יכול להפריע? כאשר אני האב נישאתי, נושא ההשכלה היה משמעותי פחות. אם הייתה הבנה והסכמה - יוצאים לדרך. חשוב לציין שהיום הצעירים הנושקים לגיל 30 אוהבים להגיע ל-70% או יותר מוכנים לקראת בניית בית וכל מה שמסביב לזה, ולכן הם נרתעים מלהינשא.

למה לא לבנות בית ביחד? פשוט אוהבים את הנוחות. אני יכול לומר מניסיון אישי שבזוגיות כאשר לא הכול הולך חלק ולומדים להתמודד עם הקשיים, זה רק מחשל את הזוגיות. האהבה והרגשות כלפי בת-הזוג מתגברים ומתחזקים.

אבא מואב

אחותנו, רות תהיה,

לעילא היא ועלילא.
גם מוכשרת, גם יפה,
בלימודיה אלופה,
עדינה ורגישה,
ועם זאת גם נחושה.
במלאות ט"ו שנים,
נאחל עוד מליונים.
ונאמה המשיכי כך,
אוהבים אותך כל-כך!

נאום, חוזה, רחל, תמר, דניאל, אורנה, ירדנה,
רחל, יאיר ואירנה. מצטרפים האחיות: פתחיה
מרבית, גפן ואורי מלכות.

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת מרדכי פרימן
תשובות שלחו למייל: gdaat@pisrael.com עד יום שלישי הקרוב

חידה השבוע

אין לכם ברירה,
אלא להתעסק במעשה המנורה,
שיש עמו ברכה ומופיע ב"בהעלותך".
מה שקיים - בפסוק מסיום,
מילה אחת מופיעה פעמיים
ובמהופך הולכים לשם חיילים ברגליים!

תשובות מהשבוע שעבר

בסוף השלישי של פרשת נשא, בתוך "לצבא צבא", את המילה צבא, אם נקרא מן הסוף נקבל אבן-אשור יסוד כמו מתחבט כחול.

החובה: שיש, חיפה

הליית שבת
זה עונג שבת

חווה דעת

לספוג בשקט
זיוה קוסטינו מטפלת זוגיות ומשפחה

שאלה:

אומרים שמשפחה זה נכס אבל לפעמים זה יכול להיות נטל גדול מאוד. אני מתכוונת לקשר שלי עם גיסתי - אחות בעלי - איתה אני לא מסתדרת. ההתנהגות שלה מרגיזה אותי ומכניסה אותי למתח. זה קורה בכל פעם שאני נמצאת בחברתה - בבית שלי, בבית הורי בעלי ובאירועים. אני מבינה שאין לי הרבה ברירה, היא חלק מהמשפחה שלנו ואני צריכה לספוג בשקט את ההתנהגות שלה כלפי וכלפי משפחתי. בעלי לא יכול לעשות הרבה בנידון, אפילו שמבחינתו, הדבר שהכי חשוב לו זה שאני ארגיש טוב אבל אני לא יכולה לנתק אותו ממשפחתו. האם זו גזירה לכל החיים?

תשובה:

תקבלי על עצמך את תפקיד הבוגרת. תביני שאינך יכולה לשנות אותה וזה גם לא התפקיד שלך. את יכולה להחליט שאת מקבלת אותה כפי שהיא ולראות בהתנהגות המרגיזה שלה, בעיה שלה ולא בעיה שלך. זו לא אפשרות קלה. היא דורשת שתהיי במקום מאוד טוב עם עצמך, כדי שתוכלי להגיע לדרגה של שהייה במחיצת קרובת משפחה שההתנהגות שלה לא לרוחך ולא תתרגזי מזה. עד שתגיעי לזה, יש אפשרות נוספת והיא לוותר עליה מבחינה רגשית. זה אומר - לא לצפות ממנה לשום דבר מי אומר שאת צריכה להיות איתה בקשר? פשוט תצמצמי למינימום את המפגשים כך שתהיי איתה רק בזמנים הכרחיים.

הנתק שלך ממנה לא מחייב גם את בעלך. כיוון שהוא תומך בך אל תחששי מזה שהוא בקשר קרוב איתה - כל עוד אין שם דבר נגדך. להפך! הקשר שלו עם אחותו יכול לגרום לה לצמצם את הרגשות השליליים כלפיך, אם הם קיימים. בסופו של דבר, בעזרת התנהלות נכונה ובוגרת שלך - הזמן יעשה את שלו ותראי במשפחה המורחבת נכס ולא נטל.

אחת ההדרכות שהכלות מקבלות לפני החתונה הן על הקשר בין הכלה לחמות: איך לא להיכנס איתה לעימותים, להבין את אמו של הבעל, לנסות להבין איך היא מרגישה כשהבן התחתן, לדעת שקיימים פערי דורות וכו'. אבל לא ממש מתייחסים ליחסי כלה - גיסות. יחסים כאלה יכולים להיות ידידותיים וחברתיים, ויכולים להיות רווי מתח ותחרות שנובעים מהרבה סיבות (כמו השוואות במצב הכלכלי, חברתי, הצלחה בעבודה, לימודים, וכדו'). לא הצלחתי להבין האם ההתנהגות המרגיזה שלה היא רק כלפיך או כלפי כולם והאם זה משהו שקשור לאופי שלה. אם זה רק כלפיך, הייתי מציעה לך לבדוק גם את עצמך. לפעמים חוסר רגישות שלך (שנעשה בדרך כלל בתום לב) למקום מוחלש של הגישה יכול להביא אותה להתנהגות מרגיזה כלפיך. וכאן המקום להיות מודעים לכך ולפתח רגישות. אם ההתנהגות המרגיזה שלה היא לא רק כלפיך אלא כלפי כולם ולך קשה עם זה, קיימות דרכים להתמודד איתה. קיימת האפשרות להתעמת עם הגישה ואז להחריף את הקונפליקט ביניכן, דבר שלא הייתי ממליצה לך לעשות. וקיימת האפשרות שאת

המעוניינים להתייעץ או לשלוח את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

כמעין המתגבר

ישורון בר טוב

עין כפיר

ברכה גדולה ויפה וניקבת מים עתיקה.
איך מגיעים: נוסעים לצומת תפוח (כביש 60) ופונים צפונה. ממשיכים ישר לכיוון אלון-מורה (עוברים את חוורה ואת הפניות לאיתמר והר-ברכה) ובערך 500 מטר לפני אלון מורה יש עיקול חד שמאלה שממנו יוצא שביל עפר בצד שמאל ויש שלט גדול "עין כפיר". מחנים את האוטו על שביל העפר צמוד לכביש ויורדים ברגל למעיין.

עונה מועדפת: כל השנה

מרחק הליכה מהרכב: 10 מטרים

איזור: שומרון (מפת סימון שבילים מס' 5-6 - בקעת הירדן ומזרח השומרון)

מעיינות נוספים באיזור: מעיין עמשא

מתאים ל: כל עם ישראל (לא ביחד)

מאחורי ההר - אתר המעינות של ישראל www.meahori.co.il

נקודת מוצא: הגרסה המקוצרת - אחות של נעמה ואח של שי אמרו לעצמם: הוא בן, היא בת - אולי זה יעבוד? וזה אכן עבד... הגרסה הרומנטית - הוא קצין חתך בשריון, היא מדריכת טיולים בדימוס. התקופה - שלהי שנות התשעים (ונחזור לגרסה המקוצרת).

עיסוקים: שי - מורה לשל"ח במעלה אדומים. **נעמה** - מורה בבי"ס "פתח" באבנת. **גלעד וניצן** - תאומים בני 10. כתה ד'. לומדים בביה"ס ביישוב קל"ה. ומקבלים שעות השלמה ביהדות. **מור** - בת 9. לומדת בכתה ג' בקל"ה. **תמר** - בת 6.5. לומדת בכיתה א' בקל"ה. (ארבעה ילדים בביה"ס. חשבנו כבר לשים דגל על הגג). **מעייני** - בת 4, בגן "זוגן" שבאבנת. **שיר** - בת שנה וחצי - בפעוטון אבנת. שמות כולם משיר השירים.

היסטוריה: חודשיים ראשונים בעפרה. שנה ברמת-גן. שנה ברובע היהודי. 3 שנים בפסגות (שנה ראשונה בקראון שאליו הצטרפו גלעד וניצן. כעבור שנה, שועתק הקראון על תכולתו למיקום אחר בפסגות, באותו היום בדיוק נתבשרנו על בואה הצפוי של מור. כשמור הייתה בת חצי שנה עברנו לדירה שכורה בפסגות, ובקיץ שבו מלאו למור שנה ולגלעד וניצן שנתיים יצאנו לשליחות ל-3 שנים בניו זילנד, 3 שנים ברצף באותו הבית. שם הצטרפה תמר שהייתה בת שנה וחצי כשחזרנו לישראל. אחרי שנה נוספת בפסגות, אחרי התלבטויות רבות ואחרי שנולדה מעייני, עברנו לאבנת, ומעיין בת חודש פה מצאנו את ביתנו. פה נולדה שיר-הודיה. **אבנת על קצה המזל:** יישוב מדהים ביופיו לרגלי מצוק ההעתקים ממערב, ועל שפת ים המלח ממזרח. אבנת החלה את דרכה כהיאחזות נח"ל, עברה לגלולים מספר וכיום באבנת 22 משפחות בקראונים. באבנת קהילה קטנה שנותנת מקום לכולם ומעלה על דגלה את השיח הבין-אישי והקהילתי. וכל זה מתוך אהבה לאדם, לסביבה ולבורא עולם. באבנת ב"ס "פתח" - פנימיה תיכונית מיוחדת במינה לבנים. אבנת נמצאת במ.א. מגילות ים המלח המונה 6 יישובים בלבד. אבנת הוא היישוב הדתי היחיד ביניהם.

שכונת הקדרון: בתי קבע ראשונים באבנת נולדים ממש ברגעים אלו. 15 משפחות מהוות את הגרעין הראשוני ומגרשים נוספים מחכים להם. **למה אבנת?** כי אבנת מגשימה את כל החלומות שלנו. באבנת חיי שיתוף בין דתיים לחילונים, יישוב הארץ - פשוטו כמשמעו, חלוציות בנוף שעוצר נשימה ואנשים שאין כמותם בכל העולם.

אבנת - ישוב קהילתי השוכן באזור צפון ים המלח, מדרום לקיבוץ קל"ה ונמצא 40 דקות נסיעה מירושלים. בשנת תשס"ד הפך ליישוב אזרחי וכיום מתגוררות בו 22 משפחות. באבנת בית ספר התיכוני "פתח" שחלק מתושבי היישוב עובדים בו. ביישוב פועלים פעוטון וגן ילדים. למעוניינים: יאיר: 052-3507212 עליזה: 052-6585853

מרכז מידע אמנה
1-800-260-240
www.amana.co.il

טוב שיש יומן משלנו!

יומן משלנו

יומן עם ערכים

השנה מוקדש היומן לנושא ירושלים

ביומן מדרשים, חידות, טיולים, משחקים וסיפורי צדיקים. היומן נערך בשיתוף עם רבנים, מחנכי החמ"ד ומנהלי בתי ספר.

לפרטים ולרכישה: עדינה תבור טל': 02-5350901 פקס: 02-6536848

שנה חמישית! ברציפות!

רגע לפני שנגמר

**החלה מכירת הבניין השני
במגדלי הפארק ברמת אלישיב-לוד**
ההזדמנות האחרונה לדירה בשלב ד' ואחרון במחירי קבוצת רכישה

ימים פתוחים השבוע

ימים רביעי - שישי 29-31.5 | כ'- כב' סיוון
בין השעות: 08:00-18:00

**בואו להתרשם מהקהילה, הסביבה
והנגישות לבית שלכם בלב המרכז.**

- סיורים בכל שעה עגולה
- יעוץ אישי והכוונה
- הטבות בלעדיות לנרשמים
- ועוד הפתעות...

קבוצת הרכישה מצויה לאחר היתרי בניה ואישורים
המקנים מחיר ידוע ותאריך אכלוס מהיר.

דירות החל מ-860,000 ₪

יש לתאם פגישה מראש:

שיווק וניהול | ניהול ופיקוח הנדסי | ליווי משפטי:
ג.א. חצב בע"מ | ע.יפה בע"מ | משרד עו"ד גולדפרב זליגמן בע"מ

ramatelyashiv.co.il | 055-6660755